

raadets Forhandlinger paa en saadan Maade, at de er komplet stridende mod Kommunallovens klare og tydelige Bestemmelser. Jeg kan selvfølgelig ikke forudsætte, at Borgmesteren med Billie vil tilfidesætte Kommunallovens Bestemmelser, men jeg ved ikke, om det dog ikke vil være en Fornærmelse mod Borgmesteren, hvis jeg gik ud fra, at han ikke kendte Kommunalloven, det er et Uttiystykke, som det forekommer mig, man med Billighed kan fordrø, at en Borgmester skal kunne paa sine Fingre. Naar han desuagtet har gjort, hvad der er forbudt i Kommunalloven, maa jeg antage, at Mænden er gammel og svækket paa sin Sukommelse, saa at han ikke rigtig har vidst, kunnet huske eller erindre, hvad der er Lovens Bestemmelser. Jeg henstiller dog til den ærede Minister, om han finder, at Borgerne kan være tjente med, at de kommunale Sager blive behandlet paa en saadan Maade. Jeg har her fremdraget flere Exempler, og der var sikkert mange andre, som jeg kunde have fremdraget, hvis jeg havde gjort mig Uleilighed for at finde dem, men disse er vist tilstrækkelige for, at Enhver kan skjønne, at Forholdene i Årsens Byraad kunde være anderledes. Da jeg nu ikke veed nogen anden Myndighed at henvende mig til i disse Sager end Indenrigsministeren, under hvilken Borgmesteren som saadan forterer, tillader jeg mig at rette følgende Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister:

Finder Indenrigsministeren det Lovmægholdeligt og stemmende med en Borgmesters Stilling som Formand for et Byraad, at Borgmesteren undlader at fremlægge for Byraadet de Andragender, som tilstilles samme?

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg nærer ingen Tvivl om, at enhver Formand for en Forsamling — som Hovedregeltaget — maa forelægge Forsamlingen de Andragender til denne, der sendes til ham, og ligesom dette gjælder alle andre Formænd, maa det ogsaa gjælde Formanden for et Byraad, altsaa Borgmesteren. Jeg nærer ingen Tvivl om, at dette maa være Hovedregelen, men der kan dog være Undtagelser paa forskjellige Maade. En stor Undtagelse maa jo allerede være den, at Andragendet angaar Sager, der ikke vedkommer Byraadet; dem skal

han selvfølgelig ikke forelægge Byraadet, men sende andetsteds hen, eller hvor det er en Magistratssag, kan han selv afgjøre den. Det udelukker jo imidlertid ikke, at han kan forelægge en saadan Sag til Efterretning eller give Byraadet Meddelelse om, at den er indkommen, men jeg tror ikke, at det absolut kan forlanges. Som Regel maa ganske vist enhver Formand for en Forsamling forelægge alle Sager for Forsamlingen — her Byraadet — som indkommer til ham i denne Egenkab, og som vedkomme Byraadet. Imidlertid er der jo som sagt Undtagelser. Den ærede Forespørger, der er saa velbevandret i Kommunalloven, vil blandt Andet vide, at der kan være Vedtægter, som strax henvise Sagen til Afgjørelse af visse Udvalg (Forespørgeren [Berntsen]: Det findes ikke i Årsens.) So, det findes i Årsens. Der er visse Sager, der ikke gaa til Byraadet, men allevegne til vedkommende Udvalg, der skal findes, nemlig Havnesager. Jeg skal her gjøre opmærksom paa, at de to Exempler paa Andragender, det ærede Medlem valgte, det ene fra en Dampskibsexpeditør, det andet fra en Toldembedsmand, begge to angik Havnevojenet, og jeg tror ikke, at man nogetsteds vil finde, at ikke den Slags Sager gaa direkte til Afgjørelse af Havneudvalget (Modsigelse af H. Sørensen). Det ærede Medlem kan have sin Mening, men selve Kommunalloven nævner Havnebestyrelsen som en særlig Bestyrelse. I hvad der er fremdraget kan jeg altsaa ikke se, at der har været nogen Forpligtelse til at forelægge de Sager for Byraadet. Det ærede Medlem nævnedes saa et 3die Exempel, et Andragende, som det ærede Medlem selv i en anden Egenkab end Folkethingetsmand, nemlig som Redaktør, har været med hos Indenrigsministeren for at forespørge, om ikke denne fandt Anledning til at stride ind mod Vedkommende, hvorpaa imidlertid Indenrigsministeren svarede, at dertil kunde han ikke finde Grund. Jeg skal lige det ærede Medlem, hvorfor, om end det ærede Medlem selv ganske vist veed det. Det ærede Medlem spurgte: Hvor skulde jeg ellers henvende mig? Jeg skal sige ham det: Til et Medlem af Byraadet. Det er et Forhold, hvorover Byraadet er fuldkommen Herre, hvorvidt det vil bekendtgjøre det ene Sted eller det andet, og det forekommer mig ikke, at Indenrigsministeren skal behandle et Byraad saaledes,